Ἀληθινὲς ἱστορίες

Ο κ. ΑΚΗΣ Ο ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ

Χαριέστατος καὶ φιλομηδὲστατος μὲ ἐπεσκέφθηκε προχθὲς στὸ γραφεῖο μου ὁ κύριος Ἄκης.

Ἔβγαλε τὸ μαντῆλι του, σκούπισε τὸ ὑδρωμένο πρόσωπό του, ξάπλωσε φαρδὺς πλατὺς στὴν πολυθρόνα καὶ ἄφισε νὰ τοῦ ξεφύγη ἕνα:

—Ἀαααχ κύριε Νίκο μου, τὰ ποδαράκια μου.

Ἀπόρησα, γιατὶ τὸν κύριο Ἄκη δὲν τὸν γνώριζα, ἢ μᾶλλον τὸν εἶχα δῆ μόνον μιὰ φορὰ στὴ ζωὴ μου κι' αὐτὴ ἕνεκα χώρου ἀδιαχωρήτου, σ' ἕνα κέντρο διασκεδάσεως τὶς ἡμέρες τῆς ἀποκρηᾶς, ὅπως μοῦ θύμησε ἀργότερα.

Ἀπὸ εὐγένεια ὅμως δὲν μίλησα καὶ περίμενα νὰ δῶ σὲ τί ὤφειλα τὴν ξαφνικὴ αὐτὴ ἐπίσκεψή του, ποὺ ὁμολογῶ μὲ ἐξέπληξε.

Ὁ κύριος Ἄκης δὲν μ' ἄφισε νὰ περιμένω πολύ. Σηκώθηκε, ἢ μᾶλλον πετάχτηκε σὲ μιὰ στιγμὴ ἀπὸ κεῖ ποὺ καθότανε, ἔσαξε τὴ γραβάτα του καὶ δίδοντάς μου τὸ χέρι, μοῦ εἶπε:

—Κύριε Ξυνέ, τί γίνεσθε, τί κάνει ἡ κυρία Καίτη, ἀσφαλῶς θὰ μὲ θυμᾶσθε;

—Σᾶς θυμᾶμε τοῦ ἀπάντησα, κάπου σᾶς θυμᾶμε ἀλλὰ ξέρετε τὸ μυαλό μου δὲν συγκρατεῖ εὔκολα.

—Ἄκης, Ἄκης Δημάκος, ἐπαγγελματίας. Στὴν Παπαροῦνα; Στὸ γωνιαῖο τραπέζι δὲν θυμᾶστε τὶς τελευταῖες ἀποκρηὲς μὲ τὶς σακκουλιές;

Ἔτσι ὅμορφα ποὺ τἄλεγε καὶ τὰ τόνιζε ὁ κύριος Ἄκης, μ' ἔκανε ὄχι μόνο νὰ τὸν θυμηθῶ ἀλλὰ καὶ νὰ τὸν συχαθῶ συγχρόνως γιατὶ κεῖνο τὸ βράδυ μᾶς εἶχε ταράξει στὶς σακκουλιὲς καὶ τὶς σαχλαμάρες μέχρι παρεξηγήσεως.

—Ναὶ μπράβο, ἔχετε δίκιο κύριε Δημάκο ἀρκέστηκα νὰ τοῦ πῶ (καὶ ἀπὸ μέσα μου: σαχλαμαράκια) τί γίνεσθε;

—Εὐχαριστῶ, καλά, πάρα πολὺ καλὰ ἤμουνα, κύριε Νῖκο μου μέχρι προχθὲς, καλὲς καὶ χρυσὲς οἱ δουλειὲς μου καὶ καλὰ τὰ πήγαινα καὶ μὲ τὴ γυναικοῦλα μου, ἀλλὰ αὐτὰ πᾶνε, τώρα εἶμαι μόνο ὑποψήφιος δημοτικὸς.

Ἐδῶ καὶ μία ἑδομάδα κύριε Ξυνὲ μου μὲ καταφέρανε καὶ τὄκλεισα τὸ ρημάδι μου καὶ γυρίζω γιὰ σταυροὺς. Εἶναι ἀλήθεια κουράζουμε, ἀλλὰ τί νὰ σᾶς πῶ εἶμαι ἱκανοποιημένος. Νὰ ἐδῶ τὸ κρατῶ τὸ ἀξίωμα (καὶ μοῦδειξε τὴ γροθιά του). Φαίνεται οἱ συμπολίτες μου ξέρουνε νὰ ἐκτιμᾶνε τοὺς ἄξιους, κι' ἄς την νὰ λέη τὴ γυναῖκα μου. (Ἐδῶ κορδώθηκε) Θὰ ἐγῶ σᾶς λέω, θὰ ἐγῶ δημοτικὸς. Λοιπὸν τὶ λέτε, μιὰ καὶ ἤπιαμε ἕνα ποτῆρι μαζὶ δὲν πιστεύω νὰ μοῦ χαλάσετε τὸ χατῆρι;

Ἀμόλησα ἕνα «Βέεεεεβαια» μιάμισι πῆχυ γιὰ νὰ μὴ ἀποκαρδιώσω τὸ φιλαράκο τὸ νεοφώτιστο καὶ ἐπειδὴ εἶχα δῆ κι' ἄλλους τέτοιους ὑποψηφίους ποὺ σώνει καὶ καλὰ θέλανε νὰ σώσουνε τὴ πόλι μας, σκέφτηκα νὰ τοῦ θέσω μερικὰ ἐρωτήματα.

—Δὲν μοῦ λὲς κύριε Ἄκη τοῦ λέω, καλὰ κι' ὡραῖα, νὰ σὲ ψηφίσω νὰ σοῦ βάλω καὶ σταυρὸ καὶ νὰ ἐγῆς δημοτικὸς σύμβουλος καὶ ὅπως εἶναι τὸ σύστημα δὲν ἀποκλείεται καὶ δήμαρχος ἀκόμη, ἀλλὰ δὲν μοῦ λὲς σὲ παρακαλῶ, τί σκέπτεσαι νὰ κάνης μετά, ἔχεις κανένα πρόγραμμα, καμμιὰ ἰδέα στὸ μυαλὸ σου; Νά, δηλαδή, πῶς θὰ βοηθήσης, πῶς θὰ σώσης ἀπὸ τὸ μαρασμὸ τὴ πόλι μας; Ξέρεις πιὰ ζητήματα τὴν ἀπασχολοῦν, τὰ μελέτησες καμμιὰ φορά;

Τοῦ κόπηκε ἀπότομα ἡ φόρα τοῦ κυρίου Ἄκη τοῦ Δημάκου, ξερόθηξε, κοκκίνησε κι' ἄρχισε νὰ ξύνη τὴ κεφάλα του. Δὲν ἔχασε ὅμως τὸ θάρρος του καὶ μοῦ τὴ ξεφούρνησε:

—Θὰ ἀγωνισθῶ κύριε Ξυνέ μου, καὶ γιατὶ δηλαδή, οἱ ἄλλοι εἶναι καλλίτεροι; Θὰ τὰ μάθω τὰ ζητήματα αὐτὰ καὶ θὰ τὰ προωθήσω. Δὲν μὲ ξέρεις ἐμένα καλά.

—Μὰ ἀκριβῶς ἐπειδὴ δὲν σὲ ξέρω κύριε Ἄκη μου τοῦ ἀπάντησα, καὶ ἐπειδὴ δὲν σὲ ξέρουν οὔτε οἱ ἄλλοι, οἱ ποιὸ πάνω ποὺ κανονίζουν τὶς ὑποθέσεις μας καὶ σὲ ζυγίζουνε κι' ἀνάλογα μὲ τὸ βάρος σου σὲ ἀκοῦνε. Βέβαια δὲν λέω, χοντρὸς εἶσαι καὶ τὶς ἔχεις τὶς ὀκαδοῦλες σου, ἀλλὰ γιὰ τὸ χασάπη. Δὲν κάθεσαι χρστιανέ μου στ' αὐγά σου ἢ καλλίτερα στὸ μαγαζάκι σου κι' ἄμα γίνεις γνωστὸς κι' ἄμα σὲ μάθουνε τότε βλέπουμε. Τὶ μπαίνεις σὲ ὑποθέσεις ποὺ ποτὲ ἄλλοτε δὲν σὲ ἀπησχόλησαν;

Τοῦ κυρίου Ἄκη ὅμως, τοῦχανε κάνει τὴ κόκα ἄλλη τόση ἀπὸ τὶς ὑποσχέσεις οἱ φίλοι του καὶ δὲν τὄβαζε κάτω, μάλιστα, ἐπειδὴ φαίνεται σὲ μένα θὰ βρῆκε τὴ πρώτη ἀντίδραση, τοῦ κακοφάνηκε, ἀγρίεψε, ἀναψοκοκίνησε καὶ ἄρχισε νὰ μοῦ τὰ σούρνη.

—Κύριε Ξυνέ, δὲν ἤρθα ἐδῶ γιὰ συμβουλὲς, τὸ σταυρὸ σου θέλω καὶ τὶ θὰ κάνω ἐγώ, δικὸς μου λογαριασμός. Ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα του κρίνεται κύριε καὶ τὰ δικά μου ἀκόμη δὲν τὰ εἶδες μπάαααα!

Καὶ γιὰ νὰ τονίση καὶ νὰ δώση βαρύτητα στ ἀ λόγια του, κοπανάει μιὰ μὲ τὴ χεροῦκλα του στὸ γραφεῖο, ἀναποδογυρίζει τὸ μελανοδοχεῖο καὶ γίνεται ἀπὸ πάνω μέχρι κάτω κατάμαυρος.

Κάποιος συνάδελφός μου ποὺ παρακολουθοῦσε τὴ συζήτησι πίσω ἀπὸ τὸ τζάμι τοῦ ἄλλου γραφείου, δὲ βάστηξε καὶ τὴν εἶπε:

—Κατὰ τὰ ἔργα σου κύριε ὑποψήφιε σᾶν κακὰ ἄρχισες. Ἀπὸ τώρα μαῦρο;

Τοῦ κυρίου Ἄκη τοῦ κοπήκανε τὰ γόνατα. Ἔφυγε μουδιασμένος καὶ δὲν ξέρω ἂν ἄλλαξε ἰδέες. Ἂν δὲν ἄλλαξε ὅμως, εὔχομαι νὰ ξαναμαυριστῆ γιατί ἡ Πάτρα μας ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ ἱκανούς, ἀπὸ ἀνθρώπους ποὺ μποροῦν νὰ ἀκουστοῦν καὶ πιὸ πέρα ποὺ μποροῦν νὰ κτυποῦν τὴ γροθιά τους στὸ τραπέζι, χωρὶς νὰ τὰ κάνουν θάλασσα, καὶ αὐτοὺς πρέπει νὰ διαλέξουμε αὔριο στὶς 5 Ἀπριλίου.

Ἀλλοιῶς ἂν παρασυρθοῦμε πάλι ἀπὸ τὶς πολιτικὲς πεποιθήσεις μας ἢ ὑποδείξεις, μή χειρότερα.

Κ. Βρ—ς

Μικρὰ νέα

Μὲ τὴν καλλιτέρευση τοῦ καιροῦ οἱ πρῶτοι ἐρασιτέχνες ψαράδες ἔκαναν τὴν ἐμφάνισίν των στὸ μῶλο, μὲ ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα σὲ σαργούς.

—Πολλοὶ δὲ ἄλλοι θιασῶται τοῦ σπόρ αὐτοῦ τακτοποιοῦν ἤδη τὰ σύνεργά τους γιὰ μακρύτερες ἐξορμήσεις, συνδυάζοντες ἔτσι τὸ τερπνὸν μετὰ τοῦ ὀφελίμου.

—Ζωηροτέρα ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ εἶναι ἐφέτος ἡ προεκλογικὴ κίνησις εἰς τὰ Κέντρα τῶν ὑποψηφίων καὶ εἰς τὰς συνοικίας τὰς ὁποίας οὗτοι ἐπισκέπτονται.

—Σὲ μερικὲς δὲ ἀπ' αὐτὲς ἀνηρτήθησαν πανὼ καὶ ψηφθήκανε ἀρνιὰ πρὸς τιμὴν τῶν ὑποψηφίων οἱ ὁποῖοι χρόνια πολλὰ ἔχουν νὰ δοῦν τέτοιες χαρές.

—Παρὰ ὅμως τὰς ἀφειδῶς παρασχεθείσας ὑποσχέσεις καμμία πρόβλεψις δὲν μπορεῖ νὰ γίνη μετὰ κάποιας βεβαιότητος καὶ μόνον ἡ 5η Ἀπριλίου θὰ δείξη «γιὰ ποιὸν βαράγαν τὰ βιολιά».

—Ἀνυσηχητικὴ ἀποβαίνει ἡ ἐξάπλωσις τῆς γρίππης στὴν πόλι μας καὶ σοβαρώτατα τὰ ἐπακόλουθά της ἰδίως σὲ προχωρημένης ἡλικίας ἀσθενεῖς.

—Ὑπάρχουν σήμερα ὁλόκληρες οἱ κογένειες ποὺ εὑρίσκονται κατάκειτες καὶ ὁ λόγος εἶναι διότι ἡ ἀσθένεια εἶναι λίαν μεταδοτική.

—Προσοχὴ λοιπὸν, ὅσον τὸ δυνατὸν μακρυὰ ἀπὸ κλειστοὺς χώρους.

o ⁂ o

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἐν Αἰγίῳ ἐπιβατικὸν αὐτοκίνητον μάρκας «Φίατ» φορολογίας 100 δραχ. μηνιαίως, καταναλώσεως βενζίνης 240 χιλιομ. τὸ δοχεῖον εἰς τιμὴν μεγάλης εὐκαιρίας. Πληροφορίαι κ. Κ. Καλάβρυταν Αἰγιον τηλ. 3—49.

o ⁂ o

ΑΓΟΡΑΖΟΜΕΝ γραμματόσημα Ἑλληνικὰ καὶ ξένα. μεταχειρισμένα, τρεχούσης ἀλληλογραφίας. Πληρώνομεν τὰς καλλιτέρας τιμάς: 20

o ⁂ o

Ἀγοράζω διάφορα ΑΡΧΕΙΑ, ΒΙΒΛΙΑ, ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ, Παλαιὰ χαρτιὰ καὶ Σακκοῦλες Τσιμέντου ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 47

Ακτινολογικὰ Ἐργαστήρια

ΙΑΤΡΟΥ

ΚΩΝ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Εἰδικοῦ ἀκτινολόγου

Πλ. ΓεωργίουΑ'.-Κορίνθου 244. Τηλ. 32—72.

Ἀπάντησις εἰς ἀθεΐστὴν

Ο ΘΕΟΣ ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΝ ΤΗ ΦΥΣΕΙ

Τοῦ κ. Ἀνδρέου Γαλανάκη

Πρὸ δύο περίπου μηνῶν, ὡς ἀνέγραψαν τότε αἱ ἐφημερίδες, ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Ρωσσικῆς Κυβερνήσεως κ. Μικογιὰν, εὑρισκόμενος ἐν Ἀμερικῇ, ἐδήλωσεν ἀπεριφράστως ἐνώπιον τῶν δημοσιογράφων, ὅτι δὲν ὑπάρχει Θεός.

Χωρὶς νὰ εἶμαι Θεολόγος, οὔτε ἄλλος τις ἐπιστήμων, ἀλλ' εἷς ἁπλοῦς ἰδιώτης, πιστεύων εἰς τὴν ὕπαρξιν Θεοῦ, ὡς συμβαίνει καὶ μὲ πολλὰ ἄλλα δισεκατομμύρια ἀνθρώπων, ὁμολογῶ ὅτι ἡ τοιαύτη ἄρνησις τοῦ κ. Μικογιὰν καὶ λόγω τῆς θέσεώς του. ὡς καὶ τοῦ τρόπου δι' οὗ αὕτη ἐγένετο, μὲ ἐξώργισε, διότι ὑπενόει, ὅτι αὐτὸς ὁ ἄθεος εὑρίσκετο ἐν τῇ ἀληθείᾳ, καὶ ἡμεῖς οἱ πιστεύοντες ἐν πλάνῃ.

Ἀμέσως συνέταξα τὸ παρὸν ἄρθρον, ἀλλὰ δυστυχῶς ἀσθενήσας τὴν ἐπομένην βαρέως καὶ ἀναγκασθεὶς ἐκ τούτου νὰ ἀπομακρυνθῶ ἐκ Πατρῶν ἐπὶ 45 περίπου ἡμέρας, δὲν ἠδυνήθην νὰ τὸ δημοσιεύσω ἐνωρίτερον. Ἤδη ἐπανελθὼν σπεύδω, μὲ καθυστέρησιν βεβαίως νὰ προβῶ εἰς τὴν δημοσίευσιν, οὐχὶ πρὸς γνῶσιν τοῦ κ. Μικογιὰν, ὁ ὁποῖος ἀσφαλῶς δὲν θὰ μάθῃ ἴσως ὅσα γράφω, ἀλλὰ κυρίως διὰ δύο ἄλλους λόγους. Ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐξ ἰδιοσυγκρασίας, διότι δὲν ἀνέχομαι νὰ ὑβρίζωνται ἀδιαμαρτυρήτως τὰ Ἱερώτατα Ἰνδάλματά μου καὶ ἀφ' ἑτέρου, ἔστω καὶ ἀργά, ἵνα κρίνῃ ἡ ἀμερόληπτος κοινὴ γνώμη πόσον ἐπιπολαία καὶ βλάσφημος ἦτο ἡ δήλωσις τοῦ κ. Μικογιὰν.

Δὲν θέλω νὰ σταθῶ εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ μέγιστα ἐκ τῶν πνευμάτων τὰ ὁποῖα ἔζησαν ἐπὶ τῆς γῆς Σωκράτης, Πλάτων, Βούδας, Κομφούκιος, Ζωροαστρισμὸς, Μωϋσῆς, Μ. Ἀλέξανδρος καὶ πλῆθος ἄλλων ἐπίστευσαν εἰς τὴν ὕπαρξιν τοῦ Θεοῦ.

Μάλιστα δὲ προκειμένου περὶ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ἀπὸ ὅσα ἀναγράφει ὁ ἱστορικὸς Ἰώσηπος, αὐτὸς οὗτος ὁ Θεὸς ὤθησε τὸν Μ. Ἀλέξανδρον ὅτε ἀκόμη εὑρίσκετο ἐν Μακεδονίᾳ ὡς ἕνας ἀσημος Βασιλεύς εἰς τὴν ἐκστρατείαν διὰ τὴν κατάκτησιν τῆς Ἀσίας.

Ὁ Θεὸς κατὰ τοὺς περὶ ἑαυτοῦ ὁρισμοὺς τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς φιλοσοφίας, θεωρεῖται ἄπειρος, προαιώνιος δημιουργὸς τοῦ παντὸς, ἄυλος καὶ γενικῶς καθαρὰ πνευματικὴ ὀντότης Ἑπομένως ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι μόνον πνευματικῶς δυνάμεθα νὰ τὸν ἀντιλη φθῶμεν καὶ τοῦτο ἐφ' ὅσον μέσα μας ἔχομεν πνευματικὴν δύναμιν καὶ πνευματικὴν ὀντότητα καὶ δὲν ἔχομεν ἀκόμη ἀποκτηνωθῆ ὑπὸ τοῦ ὑλιστικοῦ περιβάλλοντος τῆς γῆς.

Ἕνας διάσημος καὶ παγκοσμίου φήμης ἐπιστήμων ὁ Ἀλφρέδος Ντὲ Ροσὰ Πρύτανις ἄλλοτε τοῦ Πολυτεχνείου τῶν Παρισίων δίδει εἰς ἕνα περιφημον ἔργον του λίαν ἐπιτυχῆ χαρακτηρισμὸν τῆς θεότητος, γράφων ὡς ἑξῆς. «Μία ὑψίστη διάνοια διευθύνει τοὺς κόσμους. Ἡ διάνοια αὕτη τὴν ὁποίαν καλοῦσι Θεὸν, εἶναι τὸ ἐν συνείδητον ἐγὼ τοῦ σύμπαντος, ἐν τῷ σύμπαντι χάριν τοῦ σύμπαντος καὶ διὰ μέσου τοῦ σύμπαντος ἡ θεία σκέψις ἀντικειμενικοποιεῖται.

Ὅταν ὅμως παύσωμεν νὰ ἔχωμεν πνευματικὴν διάνοιαν, εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐννοήσωμεν τὴν θείαν σκέψιν καὶ δι' αὐτὸ ἐν τῇ ἀδυναμίᾳ μας ταύτῃ ἁπλούστατα ἀρνούμεθα ἀπολύτως τὴν ὑπαρξίν της καὶ τὰς ἐκδηλώσεις της τὰς ὁποίας αὐθαιρέτως ἀποδίδομεν εἰς τὴν ὕλην νομίζοντες ὅτι οὕτω εὑρισκόμεθα ἐν ἀληθείᾳ.

Ὑποθέτω ὅτι ἐλάχιστα καὶ μάλιστα ἐν γενικαῖς γραμμαῖς παραδείγματα θὰ πείσουν πάντα καλῆς πίστεως ἀναγνώστην περὶ τοῦ ὀρθοῦ τῶν ὅσων ὑποστηρίζω.

Ἐπὶ τῆς γῆς ὑπάρχει ζωὴ ἀλλὰ διὰ νὰ καταστῆ δυνατὸν νὰ συντηρηθῆ αὕτη ἐχρειάσθη νὰ γίνῃ ὑπὸ τοῦ Δημιουργοῦ μία ἐξαίρεσις ἑνὸς φυσικοῦ νόμου διέποντος ὅλα τὰ ἐπὶ τῆς γῆς εὑρισκόμενα ἄψυχα καὶ ἔμψυχα. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἐπὶ τοῦ πλανήτου μας πᾶν ἀντικείμενον ὅταν θερμαίνεται διαστέλλεται καὶ ὅταν ψύχεται συστέλλεται καὶ κατὰ συνέπειαν γίνεται βαρύτερον. Λοιπὸν τὴν κοινὴν ταύτην ἰδιότητα τῶν σωμάτων τὴν ἔχει μερικῶς τὸ νερὸ καὶ τοῦτο διὰ νὰ διευκολύνῃ τὴν ὕπαρξιν τῆς ζωῆς, καθόσον τὸ νερὸ ψυχόμενον συστέλλεται καὶ γίνεται δηλαδὴ βαρύτερον μόνον μέχρι θερμοκρασίας 4 βαθμῶν ἄνωθεν τοῦ μηδενὸς δηλαδὴ νερὸ θερμοκρασίας 3, 2, 1 ἢ καὶ μηδὲν καῖτοι ψυχρότερον εἶναι ἀραιότερον καὶ συνεπῶς ἐλαφρότερον τοῦ ὕδατος 4 βαθμῶν Κατὰ συνέπειαν ὁ πάγος ὅστις εἶναι ὡς γνωστὸν θερμοκρασίας βαθμοῦ μηδὲν εἶναι ἐλαφρότερος ἴσου ὄγκου ὕδατος 4 βαθμῶν καὶ δι' αὐτὸ δὲν καταβυθίζεται εἰς τὸ νερὸ ἀλλὰ ἐπιπλέει τούτου, ὥστε οἱ πάγοι σχηματιζόμενοι κατὰ τὸν χειμῶνα ἐπὶ τῆς γῆς νὰ διαλύωνται εὐχερῶς ὑπὸ τοῦ ἡλίου τὸ καλοκαῖρι, καθ' ὅσον ἂν τὸ τοιοῦτον δὲν συνέβαινε τότε οἱ πάγοι θὰ συσσωρεύοντο εἰς τοὺς πυθμένας τῶν θαλασσῶν καὶ σὺν τῷ χρόνῳ οἱ Ὠκεανοὶ θὰ ἐπάγωναν καὶ ἡ ζωὴ ἐπὶ τῆς γῆς οὐσιαστικῶς θὰ καθίστατο ἀνέφικτος.

Ἡ ἐξαίρεσις αὕτη ὡς ἀνωτέρω γράφω ἑνὸς γενικοῦ φυσικοῦ νόμου ὑπάρχει μόνον στὸ νερό. Καὶ ἐρωτῶ: Δὲν ἀποδεικνύει λοιπὸν ὅτι ὑπάρχει ἐνσυνείδητος ἀνωτάτη διάνοια, ἥτις ἐν τῇ πανσοφίᾳ της ἐδημιούργησε ταύτην διὰ νὰ διευκολύνῃ τὴν ὕπαρξιν τῆς ζωῆς ἐπὶ τῆς γῆς; Καὶ τὸ φαινόμενον, αὐτὸ καὶ μόνον, δὲν μᾶς πείθει περὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ ὡς δημιουργοῦ;

Ἕτερον παράδειγμα εἶναι ἐπίσης τὸ νερό. Ἡ ἐξάτμησις τοῦ ὕδατος φέρει τοὺς ὑδρατμοὺς ὑψηλὰ ὥστε νὰ καθίσταται δυνατὴ ἡ ἐπάνοδος τοῦ ὕδατος εἰς τὴν γῆν ὑπὸ μορφὴν βροχῆς, διευκολυνούσης τὴν ὕπαρξιν τῆς ζωῆς. Τὸ φυσικώτερον θὰ ἦτο ὅπως τὰ σταγονίδια αὐτὰ ἐκ τῶν ὁποίων ἀποτελοῦνται τὰ βραχοφόρα νέφη λόγω τῆς ἐν αὐτοῖς ὑπαρχούσης ποσότητος ὕδατος καὶ συνεπῶς βαρύτερα τοῦ ἀέρος νὰ μὴ ὑψοῦνται ἐν τῷ αἰθέρι ἀλλὰ νὰ ἐκάλυπτον ὡς πυκνὴ ὁμίχλη τὸν πλανήτην ἀπότε ἡ ζωὴ κατ' οὐσίαν θὰ ἔπαυεν ὑπάρχουσα. Βλέπετε λοιπὸν ὅτι δι' ὅλα ὑπάρχει μία ὑψίστη διάνοια τὴν ὁποίαν ἡμεῖς οἱ πιστεύοντες ὀνομάζομεν καὶ προσκυνοῦμεν ὡς Θεόν. Ἐὰν ὅμως δι' ὅλα αὐτὰ ἐρωτήσῃς εναν ἄθεον, αὐτός, μὴ δυνάμενος νὰ ἀπαντήσῃ, θὰ σηκώσῃ ἁπλούστατα τοὺς ὤμους καὶ θὰ ἐζήτει νὰ ἴδῃ μὲ τὰ μάτια του τὸν Θεὸν διὰ νὰ τὸν πιστεύσῃ. Ἐρωτῶ λοιπὸν καὶ ἐγώ: Τίνες εὑρίσκονται ἐν πλάνῃ; Οἱ πιστεύοντες εἰς τὴν ὕπαρξιν τοῦ Θεοῦ, ἢ ἐξ ἐπιπολαιότητος ἢ φλακίας ἀονούμενοι αὐτόν.

Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ εἶναι τυφλοί. Δὲν βλέπουν γύρω των τὴν ὡραιότητα καὶ τὴν τελειότητα τοῦ σύμπαντος. Δὲν διηρωτήθησαν ἄραγε ποτέ, ποῖος εἶναι ὁ δημιουργὸς καὶ ὁ ἐπιβλέπων εἰς τὴν συντήρησίν του. Ἐὰν εἰς τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς εἴπῃ τις, ὅτι ἕνα ὡραῖο σπίτι ἔγινε χωρὶς μάστορα θὰ θεωρήσουν ὡς τρελλὸν τὸν τοιοῦτον τι ἰσχυριζόμενον. Καὶ ὅμως αὐτοὶ οἱ γνωστικοὶ ἰσχυρίζονται ὅτι τὸ σύμπαν, ἔγινε μόνον του καὶ εἰς τὰ κουτουροῦ δηλαδὴ κατ' αὐτοὺς ἡ ὕλη ἡ ἀποτελοῦσα τὸ σύμπαν, ἄγνωστον πῶς δημιουργηθεῖσα συνεκεντρώθη ἀφ' ἑαυτῆς καὶ ἐδημιούργησε τὰ δισεκατομμύρια τῶν ἡλίων τῶν πλανητῶν, τῶν δορυφόρων. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ δὲν εἶναι γιὰ κλάψιμο;

Δυστυχῶς ἡ ἱστορία ἔχει παραδείγματα τοιούτων ἀνισορρόπων, οἱτινες ἀντὶ νὰ κλεισθοῦν στὸ φρενοκομεῖον ἐθεωρήθησαν κατὰ τὴν ἐποχὴν των ὡς σπουδαῖοι.

Πρὸ ἑνὸς περίπου αἰῶνος ἕνας ἐξ αὐτῶν ἦτο καὶ ὁ Αὔγουστος Κόντ, θεωρούμενος ὡς Πατριάρχης τοῦ Θετικισμοῦ. Οὗτος ἔφθασε μέχρι τῆς μωρίας νὰ διακηρύξῃ ὅτι ἡ δημιουργία τοῦ σύμπαντος δὲν εἶναι ἔργον ἀνώτερον ἀνθρωπίνου ἐγκεφάλου, ἐδημιούργησε δὲ καὶ λατρείαν τῆς ὕλης μὲ τροπάρια κ.λ.π

Τοῦτον ὅμως καὶ ἕναν ἄλλον ὁμοιόν του τὸν Μαλεσκὼτ ἐξετίναξεν κυριολεκτικῶς ὁ Φλαμμαριὼν εἰς τὸ βιβλίον του «ὁ Θεὸς ἐν τῇ φύσει».

Τελειώνων δηλῶ, τοῦ ἐπειδὴ τὸ θέμα εἶναι ἐξαιρετικῆς σπουδαιότητος εὐχαρίστως θὰ ἐδεχόμην παρὰ σοβαρῶν προσώπων τυχὸν ἀντιφρονούντων, ἀπάντησιν διὰ τοῦ τύπου, ἀρκεῖ ἡ ἀπάντησις νὰ εἶναι ἐνυπόγραφος καὶ μὲ διεύθυνσιν τοῦ ἀπαντῶντος καὶ νὰ προέρχεται αὕτη ἀπὸ πρόσωπα δυνάμενα νὰ συζητήσουν τοιοῦτον θέμα

ΑΝΔΡΕΑΣ ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ

ΘΕΟΔ. ΜΕΝΤΖΕΛΟΠΟΥΛΟΣ
Ὑποψήφιος Δημοτικὸς Σύμβουλος
Συνδυασμοῦ Τ. ΚΟΤΡΩΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΕΖΟΤΗΤΕΣ

ΤΟ ΠΡΟ-ΠΟ

Ὁ μεγάλος τυχερὸς τοῦ ἰταλικοῦ «Πρὸ—πό», στάθηκε τρομερὰ ἄτυχος.

Τὴν ὥρα ποὺ τοῦδιναν τὴν ἐπιταγὴ μὲ τὰ δώδεκα ἑκατομμύρια δραχμὲς ποὺ εἶχε κερδίσει, πρόλαβε ἡ μοίρα του καὶ τοῦβαλε στὸ χέρι ἀντὶ γιὰ τὴν ἐπιταγὴ ἕνα ἄνευ ἐπιστροφῆς εἰσιτήριο γιὰ τὸ μεγάλο ταξεῖδι...Κι' ἔφυγε....

Αἰτία στάθηκε ἡ πρωτοφανὴς τύχη του. Μέσ' τὴ χαρὰ καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸ του ποὺ εἶχε ξημερωθῆ ἑκατομμυριοῦχος, ξέχασε ὅτι ὑπέφερε ἀπὸ τὸ σηκῶτι του, φώναξε «ἔξω φτώχεια», φώναξε μερικοὺς φίλους του, φώναξε καὶ τὸν ταβερνιάρη καὶ τὄρριξε στό...δίνο. Τὸ ἄρρωστο σηκῶτι του ὅμως, δὲν εἶχε πάρει χαμπάρι ἀκόμη πῶς τώρα εἶχε τὴν τιμὴ νὰ ἀνήκη σὲ πλούσιον ἰδιοκτήτη καὶ τὸν ἔκανε... σηκωτὸν γιὰ τὸν ἄλλο κόσμο. Οἱ ἐνέσεις τοῦ κάλτσιουμ δὲν μπόρεσαν νὰ ἀντιδράσουν στὴν ἐπίδρασι τοῦ «Τοτοκάλτσιο».

Τί θὰ γίνουν τώρα τὰ δώδεκα ἑκατομμύρια ποὺ κέρδισε; Νὰ τοῦ τὰ στείλουν κοντὰ μὲ πύραυλο, ἴσως ἐκεῖ πάνω δὲν ἔχουν πέρασι οἱ λιρέττες Τὶ ἔπαθες φτωχέ μου..πλούσιε!

Ἂς τὄχουν λοιπὸν ὑπ' ὄψι τους ὅσοι παίζουν στὸ προ—πό. Ἂς μὴν τὸ ξεγνοῦν οἱ γιατροί, κυρίως οἱ καρδιολόγοι.

—Φίλε μου, ἔχεις καρδιά. Νὰ κόψης τὰ ποτά, τὸ τσιγάρο καὶ τὸ προ—πό.

Ἀλλ' ἂν δὲν παίζουν στὸ προ—πό οἱ καρδιακοὶ, οἱ ἀναιμικοί, οἱ...σηκωτικοὶ αὐτοὶ ποὺ ἔχουν χολή, ρευματισμούς, ἀρθριτικά, γενικὰ οἱ.... χαλασμένοι, ποιός θὰ παίξη; Μόνος μου;

ΦΩΤΕΙΝΟΣ

o ⁂ o

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΝΤΙΓΡΑΦΑ γραφομηχανῆς εἰς τὴν ἑλληνικὴν, γαλλικὴν, ἀγγλικὴν, ἰταλικὴν καὶ γερμανικὴν. ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΟΦΡΟΝΙΑΔΟΥ Ἁγίου Ἀνδρέου 61 Στοὰ Μαραγκοπούλου.

o ⁂ o

ΑΓΟΡΑΖΟΜΕΝ γραμματόσημα κοινῆς ἀλληλογραφίας, σφραγισμένα, εἰς ποσότητας καὶ σοβαρὰς συλλογάς. Πληρώνομε τὰς καλλιτέρας τιμάς. Γεώργιος Παπαγεωργίου Ἁγίου Νικολάου 16 τηλέφ. 27—75.

Παυσίπονον ἀντιόξινον

(δὲν πειράζει τὸ στομάχι)

ΠΑΞ

ΔΑΜΒΕΡΓΗ

ΑΝΤΙΠΥΡΕΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΝΕΥΡΑΛΓΙΚΟΝ

ΤΑ ΚΟΝΤΑ & ΣΤΕΝΑ

ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ

ΜΑΚΡΑΙΝΟΥΝ ΚΙΦΑΡΔΕΝΟΥΝ ΜΕ ΤΟ ΠΑΡΑΛΗΦΘΕΝ ΜΗΧΑΝΗΜΑ ΣΤΟ ΔΕΡΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Γεροκωστοπούλου 27

ΑΛΕΚΟΣ ΜΠΙΚΟΣ

ΑΓΟΡΑΙ ΠΩΛΗΣΕΙΣ ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΙΣ

Κανακάρη 179 Τηλέφωνον 20—81

ΜΟΔΕΣ

Φορέματα Ταγιέρ Παλτά

ΒΑΣΩ ΚΑΝΑΚΑΡΗ-ΜΕΡΕΜΕΤΗ ΠΑΤΡΑΙ ΤΗΛ. 34-00

Μαθήματα ΚΟΠΤΙΚΗΣ ΡΑΠΤΙΚΗΣ

κατὰ τὸ νεώτερον γεωμετρικὸν σύστημα τῶν Παρισινῶν Σχολῶν

ΦΩΤΕΙΝΑΙ ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ

Εἰς ὅλας τὰς ἀποχρώσεις

ΚΩΝΣΤ. ΑΓΓ. ΚΟΣΤΟΠΟΥΛΟΣ • ΜΑΙΖΩΝΟΣ 151Α ΤΗΛ. 47-30 • ΠΑΤΡΑΙ

Ο κ. ΤΑΚΗΣ ΚΟΤΡΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ὑποψήφιος Δήμαρχος Πατρέων δέχεται εἰς τὸ ΕΚΛΟΓΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΤΟΥ ἐπὶ τῆς ΛΕΩΦΟΡΟΥ ΓΟΥΝΑΡΗ καὶ ΚΑΡΑΓΙΣΚΑΚΗ (Παλαιὸν Β' Γυμνάσιον Ἀρρένων). Τηλ. 36—96.

Ἐκλεκταὶ ὑποψηφιότητες

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΑΚΑΣ

Ὑποψήφιος Συνδυασμοῦ

ΒΕΤΣΟΣ — ΔΡΑΣΙΣ

Ἔχει τιμηθ